

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200244
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kallová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8518200244.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom JUDr. Lucia Kallová, v právnej veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava 37, IČO: 31 749 542, zastúpený: GARAJ & Partners s.r.o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125 proti žalovanému: Y. O., nar. XX.X.XXXX, U. O. XXX/X, X. S., zastúpený: JUDr. Gábor Száraz, Advokátska kancelária, Garbiarska 20, 064 01 X. S., v konaní o zaplatenie 15 918,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 558,24 eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 15 918,96 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 2,6 % ročne zo sumy 15 918,96 eur od 7.12.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 15 918,96 eur od 4.10.2016 do 06.12.2018, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 15 918,96 eur od 7.12.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.02.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť 15 918,96 eur spolu s nesplateným zmluvným úrokom vo výške 2,6% p.a. od 04.10.2016 z istiny vo výške 15 918,96 eur od 09.02.2018, t.j. 178,89 eur, zmluvný úrok vo výške 2,6% od 10.2.2018 z istiny vo výške 15 918,96 eur do zaplatenia t.j. 339,05 eur, úrok z omeškania 8,00 % od 4.10.2016 z istiny vo výške 15 918,96 eur do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 486,01 eur, vrátane náhrady trov konania.

2) Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 23 235,74 eur, pri základnej úrokovej sadzbe 2,6 % p.a. s lehotou splatnosti 30 rokov. Nakoľko bol žalovaný v omeškaní, vyzval ho žalobca na úhradu výzvou dňa 01.07.2014, ktorú si prevzal dňa 04.07.2014. Poukázal na zlé platobnú históriu žalovaného, s tým že k 28.08.2016 bol v omeškaní so 7 splátkami a mal za to, že došlo k splneniu podmienky ustanovenia VIII. bod 8.4. Zmluvy o úvere oprávňujúcej žalobcu k odstúpeniu od zmluvy. Mal za to, že vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným je obchodnoprávnym vzťahom, a to konkrétne vzťahom zo zmluvy o úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravená v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu došlo k odstúpeniu od

zmluvy podaním zo dňa 30.08.2016, čím sa stal celý dlh splatný, pričom žalovaný si zásielku prevzal dňa 02.09.2016. Vzhľadom k odstúpeniu od zmluvy zo dňa 30.08.2016 a čl. VIII. bod 4 zmluvy má žalobca nárok na vrátenie poskytnutého úveru vrátane príslušenstva - nesplateného zmluvného úroku, nesplateného úroku z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením a zmluvnej pokuty. Následne sa žalobca vyjadril k spotrebiteľskému vzťahu a jeho vzťahu k žalovanému s tým, že zmluva o poskytnutí podpory medzi žalobcom a žalovaným nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. K povahe záväzkového vzťahu ďalej poukázal na §261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka s tým že mal za to, že zmluva o úvere je úverovou zmluvou uzatvorenou podľa § 497 Obchodného zákonníka. Zmluvnú pokutu si uplatnil s poukazom na znenie článku VIII. bod 4, vypočítanú ako nesplatenú istinu + nesplatený zmluvný úrok * 0,1 vo výške 1 617,44 eur. K úrokom z omeškania a k nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky uviedol, že do omeškania s úhradou celkovej sumy sa žalovaný dostal dňa 04.10.2016 (dátum prevzatia odstúpenia po uplynutí lehoty 30 dní v zmysle odstúpenia) preto si od 04.10.2016 uplatňuje aj úrok z omeškania v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č.21/2013 vo výške 8,00%. K nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky vo výške 486,01 eur konštatoval, že ide o náklady za výzvu na úhradu v sume 71,39 eur a náklad za odstúpenie od zmluvy o úvere v sume 414,62 eur, pričom základom pre výpočet je § 9 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.. Nakoľko žalovaný vykonal od odstúpenia úhrady vo výške 2 332,96 eur, tieto v zmysle § 330 Obchodného zákonníka započítal, pričom zvyšnú sumu si v zmysle žalobného petitu uplatňuje. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení pripojil odstúpenie od úverovej zmluvy, výzvu na úhradu vrátane doručienky, históriu pohybov na účte, zmluvu o poskytnutí podpory, priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk, vrátane viacerých rozhodnutí súdov SR.

3) Podaním zo dňa 12.03.2018 sa žalobca vyjadril k výpočtu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky s tým, že poukázal na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3M Obdo 2/2010.

4) Žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dňa 17.09.2018, ku ktorej sa žalovaný podaním zo dňa 20.11.2018 vyjadril. Vo svojom podaní uviedol, že je pravdou že so žalobcom uzavrel zmluvu o poskytnutí podpory formou úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie podpory z prostriedkov fondu vo výške 700 000 Sk t.j. 23 235,74 eur pri základnej úrokovej sadzbe 2,6 % a doby splatnosti 30 rokov. Mal však za to, že v predmetnej veci vystupuje ako spotrebiteľ pričom poukázal na viaceré právne ustanovenia ako aj rozhodnutia súdov. Nesúhlasil tak s tvrdením žalobcu, že sa právny vzťah spravuje Obchodným zákonníkom. Zároveň konštatoval, že odstúpením od zmluvy č. XXX/XXXX/XXXX zo strany žalobcu zo dňa 30.08.2016, ktoré žalovaný prevzal dňa 02.09.2016 sa ich zmluvný vzťah zrušuje od začiatku späť ku dňu uzavretia zmluvy (ex tunc) a teda sú zmluvné strany povinné si vrátiť všetko, čo plnením takejto zmluvy nadobudli. V závere konštatoval, že mesačnými splátkami uhradil spolu sumu 16 382,03 eur a nie 15 823,79 eur keď za mesiac február, marec, apríl, máj a jún 2018 vykonal úhrady vo výške 558,24 eur. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení pripojil históriu pohybov na účte vrátane viacerých rozhodnutí súdov SR.

5) Podaním zo dňa 06.12.2018 žalobca zotrval na svojich predchádzajúcich podaniach, pričom poukázal na ďalšie rozhodnutia súdov, s tým že nakoľko žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady spolu vo výške 558,24 eur berie žalobu čiastočne späť, a po vykonaní započítania v zmysle § 330 Obchodného zákonníka, žiadal aby bol žalovaný zaviazaný uhradiť sumu 15 918,96 eur, zmluvný úrok vo výške 2,6 % od 7.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 8,00 % p.a. z nesplatenej istiny vo výške 15 918,96 eur od 4.10.2016 do 06.12.2018 t.j. 2 726,55 eur (po započítaní), úrok z omeškania 8,00 % z nesplatenej istiny vo výške 15 918,96 eur od 7.12.2018 do zaplatenia náklady spojené s uplatnením pohľadávky 486,01 eur.

6) Podaním zo dňa 01.07.2018 a zo dňa 03.03.2020 žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach, pričom súdu poukázal aj na ďalšie skutočnosti potvrdzujúceho jeho tvrdenia a to vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, že žalobca nekoná v rámci podnikateľskej činnosti, že odstúpením od zmluvy sa zmluva nezrušuje od počiatku a nedochádza k bezdôvodnému obohateniu a že na daný vzťah nemožno aplikovať Smernicu Rady č. 3/13/EHS. Zároveň navrhol, aby žalobca predložil amortizačnú tabuľku ako aj RPMN.

7) Vzhľadom na rozdielnu rozhodovaciu prax niektorých súdov v konaniach, kde vystupuje žalobca ako veriteľ poskytujúci štátnu podporu vo forme úveru doručil žalobca súdu vyjadrenia zo dňa 30.04.2018, 15.06.2018, 18.07.2018, 27.09.2018, 29.10.2018, 11.01.2019, 19.03.2019 a 12.09.2019 kde opakovane

poukázal na viaceré rozhodnutia súdov s tým že mal za to, že predmetná zmluva o úvere nie je spotrebiteľskou a úver poskytnutý žalovanému nie je spotrebiteľským úverom.

8) Podaním zo dňa 03.12.2019 žalobca konštatoval, že súdu predkladá tabuľku s názvom História pohybov na účte z ktorej vyplýva, že žalovaný pred odstúpením od zmluvy uhradil na istinu sumu 7 316,78 eur. K RPMN uviedol, že tieto si neuplatňuje keďže nepostupuje v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno hovoriť ani o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

9) Na prejednanie sporu nariadil súd dňa 05.03.2020 pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ktorého neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca. Predmetné pojednávanie bolo odročené, s tým že strany sporu sa vyjadria k prednesom vykonaným na pojednávaní, predovšetkým vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania.

10) Následne podaním zo dňa 14.05.2020 a 19.06.2020 žalovaný zotrval na svojich pôvodných vyjadreniach, s tým že poukázal na čl. XII bod 12.3. zmluvy, kde sa strany dohodli, že práva povinnosti sa riadia predovšetkým zákonom č. 124/1996 Z.z. a aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi najmä Občianskym zákonníkom. Poukázal na § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 01.07.2014 na úhradu omeškaných splátok, pričom žalobca ju prevzal dňa 04.07.2014. Výzva bola na sumu 837,36 eur pričom žalobca v nej neuvádza presný počet omeškaných splátok avšak s poukazom na IV. bod 4.2 zmluvy z predmetnej výzvy vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní s 9 splátkami. Mal za to, že žalobca už pri uvedenej výzve mal uplatniť svoje právo a zosplatiť celú nesplatenú časť poskytnutej podpory. Žalobca podal návrh dňa 20.02.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Zároveň poukázal na čl. VIII bod 8.4 zmluvy, s tým že napriek tomu že vo výzve žalobca neuvádza koľko splátok je žalovaný v omeškaní, pričom z daného nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky a preto k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr v mesiaci január 2014, kedy si žalobca mohol po prvý krát uplatniť nárok na zaplatenie celej nesplatennej časti poskytnutej podpory. V závere opätovne poukázal na to, že žalovaný uhradil spolu sumu 16 382,03 eur a teda rozdiel od poskytnutého úveru po započítaní všetkých splátok činí sumu 6 853,71 eur.

11) Podaním zo dňa 15.06.2020 sa žalobca vyjadril k spotrebiteľskej problematike a k námietke premlčania, s tým že splatnosť úveru nastala v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, s tým že nejde o čiastkové plnenie, pri ktorých sa splátky premlčujú samostatne podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach a preto sa za lehotu splatnosti považuje lehota na splatenie celého úveru. Žalobca odstúpil od zmluvy dňa 30.08.2016, čím sa stal dlh splatný, pričom zásielku si žalovaný prevzal 02.09.2016. Poukázal na § 407 ods. 2 Obchodného zákonníka, s tým že žalovaný konkludentným spôsobom tým, že došlo k čiastkovým úhradám, ktoré pretrvávali aj po podaní žaloby uznal svoj záväzok. Konanie žalovaného považoval za známky zneužívania práva, nakoľko žalobca vzhľadom na svoje osobitné postavenie ako subjektu sui generis podporujúceho sociálne slabšie skupiny obyvateľstva nepristupoval k uplatneniu nároku súdnou cestou. Zároveň dodal, že má právo a nie povinnosť odstúpať od zmluvy v zmysle VIII. bod 4 zmluvy.

12) Pojednávanie konaného dňa 25.06.2020 sa nezúčastnili žalobca a žalovaný, ktorých neprítomnosť ospravedlnili ich právni zástupcovia. Súd preto v súlade s § 180 CSP pojednával v neprítomnosti uvedených procesných strán. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval na doterajších písomných a ústnych vyjadreniach, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/9/2019 zo dňa 29.4.2020 a uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/170/2018 zo dňa 28.5.2020, že daný vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Námietku premlčania považoval za účelovú, s tým že v predmetnom prípade nejde o čiastkové plnenie pri ktorých sa splátky premlčujú samostatne, ale ide o jedno plnenie, pri ktorom splátka nastala splatnosťou celého úveru. Na podporu tohto tvrdenia uviedol rozhodnutie NS SR č.k. 4Obo/54/2007 zo dňa 17.6.2018. Na predmetnom pojednávaní právny zástupca žalovaného taktiež zotrval na doterajších písomných ako aj ústnych podaniach, s tým že mal za to, že v rámci jedného záväzkového vzťahu je možné uplatniť viacero úprav a práve v otázke premlčania je potrebné prihliadnuť na Občiansky zákonník. Aj v prípade aplikácie štvorročnej premlčacej doby mal za to, že aj túto žalobca zmeškal, z uvedeného dôvodu žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

13) Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovaným, pričom na návrh žalovaného si taktiež vyžiadal od žalobcu amortizačnú tabuľku k predmetnej zmluve ako aj RPMN a zistil tento skutkový stav:

14) Medzi stranami sporu bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí podpory podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 23 235,74 eur pri základne úrokovej sadzbe 2,6% s lehotou splatnosti 30 rokov.

15) Podľa článku VIII. bod 8.4 prvá veta zmluvy ak je dlžník v omeškaní so splátkami úveru po dobu dlhšiu ako šesť mesiacov je fond oprávnený po doručení výzvy k vyrovnaniu splátok od zmluvy odstúpiť jednostranne, ak nebudú splnené podmienky vo výzve.

16) Podľa článku XII. bod 12.3 práva a povinnosti účastníkov sa riadia predovšetkým zákonom č. 124/1996 Z.z. v znení noviel a ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi vzťahy k ŠFRB. Vzájomné vzťahy sa riadia aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi najmä Občianskym zákonníkom.

17) Z výzvy na úhradu zo dňa 01.07.2014 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného k úhrade 837,36 eur a úhrady trov právneho zastúpenia 142,78 eur a to všetko do 7 dní od doručenia výzvy. Vo výzve bol žalovaný poučený, že je dlh povinný naďalej uhrádzať s tým, že ak sa tak nestane jeho dlh sa môže navýšiť o ďalšie náklady spojené so súdnym konaním. Výzva bola žalovanému doručená dňa 04.07.2014.

18) Nakoľko žalovaný predmetný úver nesplácal žalobca odstúpil od zmluvy o úvere dňa 30.08.2016, doručeným žalovanému 02.09.2016, v ktorom uviedol, že ho opakovane vyzval na úhradu dlžnej sumy prostredníctvom upomienok s tým že dňa 24.08.2016 je v omeškaní so 7 splátkami v celkovej výške 651,28 eur. Z uvedeného dôvodu podľa §506 Obchodného zákonníka od predmetnej úverovej zmluvy odstupuje a celý dlh sa stáva splatný.

19) Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20) Podľa § 1 ods. 1, ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru¹⁾ na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

21) Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ŠFRB“), zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania¹⁾ (ďalej len „fond“) na financovanie štátnej podpory (ďalej len „podpora“), ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu.

22) Podľa § 4 ods. 1 ŠFRB, prostriedky fondu možno použiť na a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu, b) správu fondu, c) splátky úverov poskytnutých fondu bankami a na úhradu úrokov z týchto úverov.

23) Podľa § 5 ods. 1 ŠFRB, podporu možno poskytnúť na tieto účely:

a) výstavba bytu alebo dostavba rozostavaného bytu v bytovom dome^{5a}) vrátane bytu, ktorý sa získa nadstavbou, vstavbou, prístavbou, prípadne prestavbou nebytového priestoru,
b) výstavba bytu alebo dostavba rozostavaného bytu v rodinnom dome^{5b}) vrátane bytu, ktorý sa získa nadstavbou, vstavbou, prístavbou, prípadne prestavbou nebytového priestoru,
c) výstavba alebo dostavba zariadenia sociálnych služieb alebo prestavba nebytového priestoru na zariadenie sociálnych služieb určené pre občanov, ktorí potrebujú pomoc podľa osobitného predpisu,⁶
d) tepelná ochrana bytového domu a rodinného domu pri dodržaní všeobecne záväzných právnych predpisov^{6a}) a technických špecifikácií,^{6b})
e) zmena dokončenej stavby⁷) bytového domu a rodinného domu,
f) odstránenie statických nedostatkov bytového domu, ak sú preukázané oprávnenou⁸) právnickou osobou alebo fyzickou osobou,
g) kúpa novostavby bytu,
h) dokončenie rozostavanej stavby technickej vybavenosti podmieňujúcej užívania schopnosť dokončených alebo finančne zabezpečených rozostavaných bytov, ktorá je evidovaná v báze dát bývalej komplexnej bytovej výstavby ministerstva k 31. decembru 1994 (ďalej len „vybrané objekty“).

24) Podľa § 12 ods. 1, 2 ŠFRB, na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 9 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu. Zmluva musí obsahovať najmä a) údaje o zmluvných stranách, b) účel, výšku, druh a čerpanie poskytnutej podpory, c) spôsob plnenia záväzkov zmluvných strán, d) zabezpečenie záväzkov, e) bezhotovostný spôsob úhrady z podpory, f) technické podmienky stavby a dĺžku času jej uskutočnenia, g) sankcie za porušenie zmluvných podmienok, h) spôsob kontroly plnenia zmluvných podmienok a dôsledky ich nedodržania, i) ak je žiadateľom osoba podľa § 7 písm. a), tak aj minimálny čas, v ktorom bude stavbu vlastniť a užívať on alebo osoby jemu blízke,^{21a}) alebo osoby oprávnené podľa osobitného predpisu.^{21b}) j) ak je žiadateľom podľa § 7 písm. b) obec, ktorá požiadala o podporu podľa § 10 ods. 2, tak aj minimálny čas, v ktorom bude obec stavbu vlastniť a dávať byty do nájmu obyvateľom obce.

25) Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

26) Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27) Podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

28) Podľa § 394 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach, ktoré vznikajú odstúpením od zmluvy, plynie premlčacia doba odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil.

29) Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

30) Podľa § 144 zákona CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

31) Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

32) Čiastočné späťvzatie žaloby bolo súdu doručené dňa 10.12.2018, t.j. pred tým ako sa začalo pojednávanie. Preto súd v súlade s § 145 a 146 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 558,24 eur s príslušenstvom zastavil, pričom súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím sa nevyžadoval.

33) Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žalobe je možné vo zvyšku čiastočne vyhovieť.

34) V predmetnom spore nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí podpory podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 23 235,74 eur pri základne úrokovej sadzbe 2,6% s lehotou splatnosti 30 rokov.

35) Žalobca je štátnym fondom zriadeným na základe zákona č. 124/1996 Z.z. na financovanie štátnej podpory, ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave (§1 ods. 2 uvedeného zákona). Uvedený zákon bol zrušený a nahradený zákonom č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a ten bol zrušený a nahradený zákonom č. 150/2013 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania. Podľa dôvodovej správy k novele uvedeného zákona zo dňa 7.9.2017 bod 19 Štátny fond rozvoja bývania nespĺňa definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov podpora poskytnutá vo forme úveru nie je spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka, ani spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

36) Žalovaný je fyzickou osobou - žiadateľom o štátnu podporu vo forme úveru podľa zákona č. 124/1996 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania

37) Vzhľadom na uvedené musel preto súd v prvom rade vyhodnotiť charakter zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, od ktorého sa odvíja právne posúdenie veci. Žalovaný namietal, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským a žalobca namietal, že sa o vzťah spotrebiteľský nejedná.

38) Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 106/2018 zo dňa 29.4.2019 je Štátny fond rozvoja bývania osobitný subjekt zriadený zákonom na realizáciu podpory štátu v oblasti bytovej politiky zákonom upravenými nástrojmi, pri ktorej nemá postavenie dodávateľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ním uzatvorené zmluvy pri realizácii podpory štátu v oblasti bytovej politiky, nemajú charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na takto zákonom regulované zmluvy o úvere sa Smernica rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nevzťahuje a nemožno z nej vychádzať pri výklade pojmu dodávateľa vo vzťahu k Štátnemu fondu rozvoja bývania. Zákonodarca vylúčil, aby sa Štátny fond rozvoja bývania vzťahovala osobitná právna úprava spotrebiteľských úverov upravených zákonom č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Rovnako je Štátny fond rozvoja bývania vylúčený aj z právnej úpravy úverov na bývanie upravený zákonom č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie. Žalobca je tak inštitútom sui generis, slúži ako ekonomický nástroj ekonomiky štátu. Ochrana spotrebiteľa sa má primárne uplatniť proti nekalým praktikám dodávateľov, ktoré sa pri realizovaní podpory štátom vylučuje. Podporu zo Štátneho fondu rozvoja bývania možno poskytnúť len špecifickej skupine žiadateľov za zákonom stanovených podmienok, ktoré sú pre žiadateľa priaznivejšie než podmienky, za ktorých by vedel obstaráť finančné prostriedky na kapitálovom trhu. Štátny fond rozvoja bývania ako účelový fond zriadený štátom si nemôže v zmluvách o poskytnutí podpory dohodnúť podmienky, ktoré by nemali oporu v zákone. Štátny fond rozvoja bývania nevykonáva podnikateľskú ani obchodnú činnosť tak, ako to má na mysli náš právny poriadok, preto nemá pojmové znaky dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

39) Poznajúc názor odvolacieho súdu v obdobných veciach, ako aj uvedomujúc si rozdielnu rozhodovaciu prax v otázke posúdenia právneho vzťahu medzi stranami sporu, nevzhladol súd prvej inštancie dôvod zmeny právneho názoru a odklonu od posúdenia zmluvného vzťahu medzi stranami sporu vysloveného súdom vyššej inštancie. Z uvedeného dôvodu sa stotožnil s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zásadnej otázke pre toto konanie a síce, že žalobca je osobitný subjekt zriadený zákonom na realizáciu podpory štátu v oblasti bytovej politiky zákonom upravenými nástrojmi, pri ktorej nemá postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ním

uzatvorené zmluvy pri realizácii podpory štátu v oblasti bytovej politiky nemajú charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak svojou činnosťou napĺňa verejný záujem v oblasti bytovej politiky štátu a nie komerčný záujem na dosiahnutie zisku. Súd taktiež poukazuje na nedávne uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach a to sp.zn. 8Cdo/9/2018 zo dňa 29.4.2020 a sp.zn. 5Cdo/170/2018 zo dňa 28.05.2020, v ktorých aj iné senáty Najvyššieho súdu totožne odkazovali a stotožňovali sa so závermi vyjadrenými v uznesení sp.zn. 4Cdo/106/2018 zo dňa 29.04.2020.

40) Námietky žalovaného, že daný právny vzťah medzi stranami sporu treba posúdiť ako spotrebiteľský a aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, preto súd nepovažoval za dôvodné.

41) Žalovaný taktiež poukázal na znenie zmluvy čl. XII. bod 12.3 v zmysle ktorého práva a povinnosti účastníkov sa riadia predovšetkým zákonom č. 124/1996 Z.z. v znení noviel a ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi vzťahy k ŠFRB. Vzájomné vzťahy sa riadia aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi najmä Občianskym zákonníkom.

42) K tomuto súd uvádza, že nároky uplatnené žalobcom posúdil podľa ustanovení o úverovej zmluve podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s poukazom na § 261 ods. 3 písm. d/ a § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorých zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchodné záväzky, patriace do pôsobnosti Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu strán, pričom strany sa nemôžu od ustanovení resp. aplikácií Obchodného zákonníka pri zmluve o úvere odchýliť. V prejednávanej veci pritom nebolo sporné, že žalovanému bol zmluvou o poskytnutí podpory podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o štátnom fonde rozvoja bývania poskytnutá podpora vo forme úveru. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 120/2010 zo dňa 29.3.2012, zmluva o poskytnutí podpory podľa zákona č. 124/1996 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania obsahuje podstatné náležitosti úverovej zmluvy a vzťahy, ktoré vznikli z úverovej zmluvy sa spravujú Obchodným zákonníkom.

43) Z vyššie uvedeného dôvodu aj pri posúdení námietky premlčania poukazuje súd na ustanovenia § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako aj § 394 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorých plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku resp. odo dňa, odstúpenia od zmluvy. Žalobca odstúpil od zmluvy podaním zo dňa 30.08.2016, čím sa stal celý dlh splatným, pričom žalovaný si oznámenie o odstúpení od zmluvy prevzal dňa 02.09.2016. Žalobca podal žalobu dňa 19.02.2018 a teda súd nevzhladol žalobcom uplatnenú námietku premlčania za dôvodnú. Na margo uvedeného súd poznamenáva, že žalovaný poukazoval pri posudzovaní momentu začatia plynutia premlčacej doby na ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a na právo žalobcu úver predčasne zosplatiť, pričom z predloženej zmluvy ako aj následnej výzvy, resp. oznámenia o odstúpení nevyplýva, že by sa strany sporu dohodli na aplikácii uvedených ustanovení a síce, že v prípade ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Práve naopak v čl. VIII. predloženej zmluvy pod názvom sankcie si zmluvné strany dojednali v prípade porušenia zmluvných povinností úhrady úrokov, zmluvnú pokutu a jednostranného odstúpenia od zmluvy.

44) Ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka upravuje možnosť odstúpenia od zmluvy veriteľom v prípade, ak je dlžník v omeškaní so splátkami úveru. Dlžník je v omeškaní, ak svoj záväzok nesplní riadne a včas (§ 365 Obchodného zákonníka), t.j. v danom prípade, ak nezaplatí včas celú splátku úveru. Účinky odstúpenia od zmluvy nastávajú ex nunc, t.j. k dobe účinnosti právneho úkonu, ktorým žalobca odstúpil od zmluvy. Zánik zmluvy nastáva k dobe účinnosti právneho úkonu, ktorým oprávnená strana odstúpila od zmluvy tzn. že zánik zmluvy nastáva k dobe účinnosti právneho úkonu, ktorým oprávnená strana odstúpila od zmluvy. V prípade, ak veriteľ odstúpi od zmluvy má nárok, aby mu dlžník bez zbytočného odkladu vrátil dlžnú sumu spolu s úrokmi.

45) V predmetnom spore taktiež nebolo sporné, že žalobca odstúpil od zmluvy v zmysle článku VIII. bod 8.4 zmluvy a to listom zo dňa 30.08.2016, doručeným žalovanému dňa 02.09.2016. Žalobca na základe zmluvy vyplatil žalovanému 23 235,74 eur, pričom pred odstúpením od zmluvy uhradil istinu 7 316,78 eur a teda zostatok na istine tvorí suma 15 918,96 eur (táto suma vyplýva aj z úhrad a histórie pohybov predložených žalobcom). Žalovaný namietal, že mesačnými splátkami uhradil sumu 16 382,03 eur, nakoľko ešte po podaní žaloby došlo k úhrade v splátkach spolu v sume 558,24 eur. Žalobca tieto úhrady následne zarátal na príslušenstvo pohľadávky, v tejto časti bola žaloba vzatá späť a následne žalobca svoj petito o túto čiastku upravil podaním zo dňa 06.12.2018. Žalobca si tak uplatnil istinu vo výške

15 918,96 eur, zmluvný úrok vo výške 2,6 % od 7.12.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania 8,00 % p.a. z nesplatennej istiny vo výške 15 918,96 eur od 4.10.2016 do 06.12.2018 t.j. 2 726,55 eur (po započítaní) a úrok z omeškania 8,00 % z nesplatennej istiny vo výške 15 918,96 eur od 7.12.2018 do zaplattenia. Nakoľko veriteľ odstúpením od zmluvy, má nárok, aby mu dlžník bez zbytočného odkladu vrátil dlžnú sumu spolu s úrokmi (§ 369 Obchodného zákonníka), považoval súd nárok uplatnený žalobcom v tejto časti za dôvodný.

46) Žalobca si taktiež uplatnil náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 486,01 eur. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem iných nárokov (§ 369, 369a a 369b Obchodného zákonníka) aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanovuje vláda SR nariadením. Podľa Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi priznal náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

47) O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, pričom zohľadnil to, že z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania žalovaný a to úhradami po podaní žaloby. Žalobca tak bol v konaní úspešný v celom rozsahu (na príslušenstvo pohľadávky sa pri posudzovaní miery úspechu neprihliada napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoPr/2/2016, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/243/2007), preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.